

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا فَاطِرَ. أَعُوذُ بِكَ يَا رَبَّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقْتَ ﴿٢﴾

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

ای شگافنده. پناه میبرم به تو ای پروردگار سپیده دم ﴿١﴾ از شر آنچه خلق نمودی ﴿٢﴾

و از شر چیزی که در تاریکی می آید ﴿٣﴾ و از شرفوت کنندگان در گره ها ﴿٤﴾

و از شر حودی بخامی که حسادت کند ﴿٥﴾

يَا فَاطِرَ. أَعُوذُ بِكَ يَا رَبَّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾

ای شگافنده. پناه میبرم به تو ای پروردگار مردم ﴿١﴾ پادشاه مردم ﴿٢﴾ خدای مردم ﴿٣﴾

از شر وسوسه گر خناس ﴿٤﴾ کسی که وسوسه می کند در سینه های مردم ﴿٥﴾

چه از جن باشد چه از مردم ﴿٦﴾